

Καλὸς δὲ παρὰ Σεληνίταις(1^η) νομίζεται, ἦν πού τις φαλακρὸς ἦ. Καὶ μὴν καὶ **γένεια**

Υποθετική πρόταση

φύουσιν μικρὸν ὑπὲρ τὰ γόνατα. Καὶ ὄνυχας (αιτιατική πληθυντικού γ κλίση) ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν (οριστική ενεστώτα), ἀλλὰ **πάντες**

εἰσὶν **μονοδάκτυλοι**. Καὶ ἐπειδὴν ἡ πονῶσιν ἡ γυμνάζωνται (υποτακτική ενεστώτα), γάλακτι πᾶν τὸ σῶμα

ἰδρουῦσιν (οριστική ενεστώτα), ὥστε καὶ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ

πήγνυνται (συμπερασματική πρόταση). Τοὺς δὲ **ὀφθαλμοὺς (2^η αιτιατική πληθυντικού)** περιαιρετοὺς

ἔχουσι (οριστική ενεστώτα) καὶ **πολλοὶ** τοὺς σφετέρους ἀπολέσαντες παρ' ἄλλων χρησάμενοι ὀρῶσιν.

Τινὲς δὲ καὶ πολλοὺς ἀποθέτους ἔχουσιν, οἱ πλούσιοι. **Κάτοπτρον(2^η)** δὲ μέγιστον κεῖται

ὑπὲρ φρέατος οὐ πᾶν βαθέος (γενική ενικού). Ἄν μὲν οὖν εἰς τὸ φρέαρ καταβῇ **τις**, ἀκούει πάντων

τῶν ἐν τῇ γῇ λεγομένων, ἐὰν δὲ εἰς τὸ κάτοπτρον ἀποβλέψῃ (υποτακτική αορίστου), πάσας μὲν **πόλεις (αιτιατική πληθυντικού)**,

πάντα δὲ ἔθνη ὁρᾷ. Τότε καὶ τοὺς οἰκείους ἐγὼ ἐθεασάμην καὶ πᾶσαν τὴν πατρίδα
(αιτιατική ενικού), εἰ

δὲ κακῆνοι ἐμὲ ἑώρων, οὐκέτι ἔχω εἰπεῖν. Ὅστις δὲ ταῦτα μὴ πιστεύει οὕτως ἔχειν, ἂν

ποτε καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ἀφίκηται, εἴσεται ὡς ἀληθῆ λέγω.

ἦν : υποθετικός σύνδεσμος (=αν)

ἦν : αναφορική αντωνυμία θηλυκό γένος ενικός

ἦν : παρατατικός του εἰμί

ουσιαστικά του κειμένου : κλίση, πτώση